

РЕШЕНИЕ

№ 3576

гр. София, 26.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 05.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **700** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Делото е образувано по жалбата на Ю. Л. К. против заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „С.“, Столична община, в частта ѝ относно имоти с идентификатори 68134.508.1195 и 68134.508.1196. Наведени са доводи за материална незаконосъобразност на заповедта в оспорената ѝ част. В депозираната на 29.03.2012 г. молба, във връзка с дадени от съда указания, жалбоподателката е уточнила, че неправилността на вписването в кадастралния регистър на постройка с идентификатор 68134.508.1195.1 се състои в това, че като собственик е вписана единствено Ю. К., а тя е съсобствена на Ю. К. и М. П.. Неправилността на вписването в кадастралния регистър на постройка с идентификатор 68134.508.1195.2 според жалбоподателката се състои в това, че към нея е вписана земя, с което се уголемява площта на дворното място. Сочи се и неправилно вписване на площта на имот с идентификатор 68134.508.1196. Претендира се отмяна на заповедта на изпълнителния директор на АГКК в оспорената ѝ част. Ответникът – Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, чрез пълномощника си изразява становище за неоснователност на жалбата. Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения

административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена от заинтересовано лице по смисъла на чл. 49, ал. 4 от ЗКИР, в рамките на преклузивния срок по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, който започва да тече от датата на обнародване на оспорената заповед в ДВ бр. 96 от 06.12.2011 г.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Административното производство по издаване на оспорената заповед е открито със заповед № РД-16-25 от 22.08.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК за създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район "С.", Столична община, област С.. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 81 от 16.09.2008 г.

В обхвата на разработката е нанесен имот с идентификатор 68134.508.1195 с площ от 506 кв.м., вписан в кадастралния регистър на името на Ю. Л. К. и Л. В. К..

Доводите, изложени в жалбата за материална незаконосъобразност на оспорената заповед се свеждат до неправилно вписване в кадастралния регистър на носителите на вещни права върху имот с 68134.508.1195. Така очертания предмет на оспорване очертава и обхвата на съдебния контрол за материална законосъобразност на оспорената заповед.

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена в производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри /глава Пета от ЗКИР/. Преценката за законосъобразност на тази заповед включва проверка доколко са спазени разпоредбите на глава Пета от ЗКИР.

По отношение процедурата по създаването на кадастралната карта и кадастралните регистри разпоредбите на [Глава пета от ЗКИР](#) установяват императивни правила, подлежащи на съблюдаване както от административния орган, така и от собствениците на поземлените имоти. Задълженията на последните са визирани в разпоредбата на [чл. 38, ал. 1, т. 1 - 4](#) от ЗКИР. Собствениците на имоти следва да осигурят свободен достъп в имотите, да означат на свои разноски с регламентирани трайни знаци границите на имота в съответствие с акта, установяващ правото на собственост или друго вещно право, да представят, при поискване акт, удостоверяващ правата му върху имота, както и да предоставят всички други данни, съгласно Наредбата и да опазват от унищожаване поставените в имота геодезични знаци.

В тази връзка и [чл. 41, ал. 2, т. 2 от ЗКИР](#) постановява, че данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и актовете, от които те черпят правата си, се набират включително и от представените актове по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#). Това означава, че в производството по изработване на кадастрална карта и кадастрален регистър по реда на глава V, [чл. 35 - 50 от ЗКИР](#), службата по кадастъра е длъжна да се съобрази с представените документи за собственост и да отрази точно данните за собствеността, местонахождението, размера и границите на имотите.

По делото няма данни за изпълнено от жалбоподателите задължение по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗКИР.

Видно от вписването в кадастралния регистър, данните за собствениците на имота са взети от: нотариален акт за дарение на недвижим имот № 191, том XXXXXVI от 1990 г., който легитимира жалбоподателката като собственик на 1/2 ид. ч. от жилищна сграда, застроена на около 40 кв.м., построена в поземлен имот пл. № 1195 и на 1/6 ид.ч. от дворно място, съставляващо имоти пл. № 1195 и 1196. С приетия като доказателство по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 14, том II, дело № 188 от 2003 г. /№160, том LLLXIII, дело № 38521/2003 г. на Службата по вписвания/ Ю. Л. К. е придобила 1/2 от 2/3 ид.ч. от 490/970 ид.ч. от УПИ

XIV-1195 и УПИ XXI-1196.

Нанесената в кадастралната карта постройка с идентификатор 68134.508.1195.1, вписването в кадастралната карта на правото на собственост се оспорва от жалбоподателката, видно от приетите по делото схеми №1031 и № 20144 се състои от два самостоятелни обекти, нанесени с идентификатори съответно 68134.508.1195.1.1 и 68134.508.1195.1.2. Самостоятелния обект в сградата с идентификатор 68134.508.1195.1.1 е нанесен с площ от 40 кв.м. и в кадастралния регистър като собственици са вписани Ю. Л. К. и Л. В. К., съответно и двете с по 1/2 ид.ч. от правото на собственост. Така извършеното вписване съвпада изцяло с придобитото от Ю. Л. К. по силата на нотариален акт за дарение на недвижим имот № 191, том XXXXXVI от 1990 г. право на собственост върху 1/2 ид. ч. от жилищна сграда, застроена на около 40 кв.м., построена в поземлен имот пл. № 1195.

По отношение на вписването в кадастралния регистър на правото на собственост върху сграда с идентификатор 68134.508.1195.2, настоящият съдебен състав намира за неоснователно искането на жалбоподателката за вписването ѝ като носител на част от правото на собственост, ведно с Л. П. К. и Л. В. К., доколкото в нотариален акт за дарение на недвижим имот № 191, том XXXXXVI от 1990 г. липсва прехвърляне на части от тази сграда на Ю. Л. К.. Неоснователно е и твърдението, че към сградата е вписана и земя, с което се увеличава площта на дворното място. Сграда с идентификатор 68134.508.1195.2 е вписана единствено със собствената си площ от 17 кв.м.

При извършената служебна проверка относно основанията по чл. 146 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, при спазване на административно производствените правила. Същата е издадена в съответствие с разпоредбата на чл. 41, ал. 2 от ЗКИР, което изключва хипотезата на материална незаконосъобразност.

За пълното на изложеното, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи недопустимостта на оспорването на Ю. Л. К. относно невписването в кадастралния регистър на правото на собственост на М. П. П.. Това е така, тъй като същата като заинтересовано лице по чл. 49, ал. 4 от ЗКИР е разполагала със самостоятелно право на оспорване, което не е упражнила в законния срок и е недопустимо интересите ѝ да бъдат защитавани от трето лице.

В заключение, следва да се има предвид и неоснователността на възражението на Ю. Л. К. относно вписването на правото на собственост на имот с идентификатор 68134.508.1196. Отбелязаната 1/2 ид.ч. от правото на собственост на П. и В. В., представлява идеална част от правото на собственост, а не от площта на имота, така както е изтъкнато от жалбоподателката.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. Л. К. против заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастр, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „С.“, Столична община, в частта ѝ относно имоти с идентификатори 68134.508.1195 и

68134.508.1196.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: